

MIO VESOVIĆ & LARA VUJIČIĆ

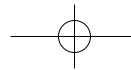
SOCNADREALIZAM
NA KOZARI BOKU

29. 11. 2009. - 20. 12. 2009.

Galerija AŽ, Žitnjak 53, Zagreb
Otvorenje izložbe: nedjelja 29. studenoga u 19 h

He began to live in darkness.

POČEO JE ŽIVJETI U TAMI

PASSENGER

Jedna od temeljnih osobina koje određuju fotografa Miju Vesovića je raznolika ljubopitljivost spram svijeta kojeg snima, transformira i predočuje, odnosno stalna i totalna prisutnost, gotovo opsesivna, kreativna napetost pred stalno mogućim motivom. Vesović posjeduje i koristi stvaralačko/razarajući, počesto auto-destruktivan nagon ljubavi/života/smrti; eros i thantos koji nikada ne spavaju, a što se odražava u instinktivnoj i stoga, neuređenoj, katkada - orgazmički - sirovoj prljavosti njegovih fotografija u kojima, počesto minimalnom pripremom pogada u bit stanja stvari, s golemim kontekstom konotacija što uvelike premašuju odabrani kadar, viđenu i odabranu sliku. Vesović je uvijek spreman za fotografiju, a napeta osjetila i nadrealistički, otvoreni tijekom svijesti - opažajući kontrolirani automatizam omogućava mu da fotografskom slikom iskaže i osvjetli golemu prtljagu nesvjesnih zamišljaja. Onih arhaičnih sadržaja što ih samo intuicijom, tumačenjem snova i umjetnošću naziremo kao bezbrojne katove ispod omalene razine svijesti, a tek iznimni poput *renesansnih futurista* imaju sposobnost uviđanja u razinu kolektivnog nesvjesnoga koja poput golemog neistraženog oceana/neba/kozmosa navire iznad pragova razumske komponente čovjekove psihe - njezine osvjetljene razine: svijesti. Oni, poput lučonoše svjedoče buđućnosno...

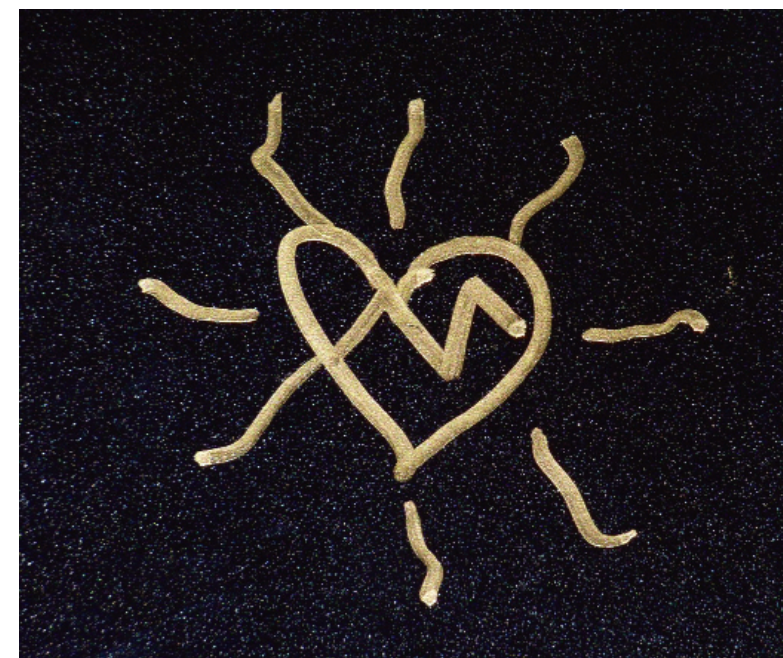
Prisvojivši dio ključne desetominutne sekvence Antonionijeva *Passengera* (1975), Vesović se poput *Trećeg čovjeka - Illegal Aliena* lijepi, sažima, uživljava i interpretira uprizorenje u kojem se poput zatvorenih kapaka na licu usporeno, polagano i postupno proteže olovna težina besciljnog bivanja dvaju glavnih protagonista (J. Nicholson/M. Schneider), prožimajući cijelu minimalističku scenu ključnim monologom: "(...) Počeo je živjeti u tami. Nikad nije napuštao svoju sobu. Nakon tri godine ubio se."

Pridodajući vraški višak vrijednosti viđenom prizoru autor poentira verbo-vizualnom formom, jedinstvom slike i riječi, bilježeci esenciju filma: nesavladivu sapetost, nepremostivu entropiju, nemogućnost bilo kakvog eskapizma, dočaravajući smrt u minimalnoj, ali raskošnoj pojavnosti (glavni lik je slijep i mrtav već u ovom kadru).

Vesović snimanjem zaustavlja kontinuirani filmski protok vremena uzdignuvši ga fragmentiranjem u monumentalni trenutak fotografske slike. Jer na zaustavljenim slikama vidimo gotovo stroboskopski razdijeljene geste i izraze lica, ohlađeni pokret, različite poglede, poslijepodnevu tamu interijera, minimalan aranžman kadra, detalje, točkastu strukturu ekrana, ugodajnost kolorističkih odsjaja koji prelaze u ljubičasto-purpurne i ljubičasto-modre, hladne dijelove spektra. Naposljetku, uočavamo crnu traku smrti što poput parte obujmljuje likove u nijemoj vizualnosti fotografije. Svjedočimo stanju duboke

melankolije, omeđene granicama koje se ne mogu prijeći, zaobići ni srušiti. To je ujedno hommage redatelju i filmu, otkrivanje vlastitog kulturnog i životnog identiteta, analiza dubokih i tamnih čovjekovih bivanja, ali i posveta *renesansnom futuristi*, prijatelju.

Željko Marcuš

producentica izložbe: Milena Vesović

Galerija AŽ, Žitnjak 53, Zagreb, e-mail: atezit@gmail.com / za izdavača:
Hamo Čavrk / voditeljica galerije: Kata Mijatović - 091 5583595
design: Boris Greiner

izložbu omogućio: Gradski ured za kulturu, šport i obrazovanje Grada Zagreba

Upute za dolazak do Ateljea Žitnjak možete pronaći na www.a-z.hr

